

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ घुळें.

—: हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

४९/१९९९ (८८८)

ग्रंथ क्रमांक

ग्रंथ तारीख

सोनपत पानपत येथील

लढाईची इक्रिगत.

विषय

म. गद्य.

Joint project of the Rajawade Sanshodhan Mandal, Mumbai and the Yashwantrao Chavan Pratishthan, Mumbai.

(1)

22/10/92

Unpublished

3

Sonpatti
Paupe

To M. S. Han

Bakhar

HI

From Sano Sakhar

Whose three individual
were or shall be
are imaginary

311

This was given
by Abaji Vishnu Kothari by - January 28

This was copied by me as my Superintendent
from a very badly written original

This compares to a great extent
with मं. स. म. न. केशर's Bakhar

श्रीग०

(2)

जश्री जश्री
रा० या विराजित राजमान्य रा० योगे हरि-
स्वामीचे शोवेशी.

पोथ्य नागे सखा राम कृतानेक साक्षांगनमस्कार विनंति उपरी
ऐथील कुशळ जाणून स्वकीय कुशळ लेखन आज्ञा केली पाहिजे -
विशेष आयण लिहिले श्रीमंत भाऊ साहेब यांची बखर लिहून
सर्वहकीगत समजवावी त्यावरून लिहिले अन्तरी दक्षिणेदशीं
श्रीमंत नाना साहेब व श्री भाऊ साहेब यांचा दादा साहेब यांनीं कर-
नाटका पर्यंत, तन्नाम गुजरात अटवत गेरे मुलूख काबीज करून
रयत वारी वऱ्याहा दारी पाहिल्या जमाच्या पादशाहा पैक्षां दस
पठ हिशानें दुनियास आराम देऊन आपले इनसाफ चालविले. हिं
दुधर्म कळी युगांत मळी न जाहाळा होता तो आपले प्रतापाचे तेजोनें
उजंकीन गोंबाम्हुणाचें संरक्षण व पृथ्वीचें पालन यथानुक्रमे प-
हिल्या युगां प्रमाणें चालविते जाहोले. पुढें कळी सबाधक जाहोले,
याजकरितां कळी पुरुषे या कबनाचा मदत गार दिहोत आ-
होणें पादशा होता तेथें संचार करून हिंदुलो कांची जवरी-

3 3
 जाहली मारण्या विशीं अनेक प्रकारच्या कल्पना करून जागेले.
 तें समई मुसलमानांनीं सुभे पादशाही मुलखावर बंदोबस्तास-
 होते याणी अली गौर याचे नजाबयांत अर्ज्या लिहिल्या कीं मरा-
 ठे गनीमयास तमान मुलख व नामी शहरे व बांके विकट गड किं-
 घेतले. त्याचे जहानर्दीची समशेरीचा मुकाबला कोणी करूं शक-
 त नाहीत हल्ली पादशाहीस पोहोचून मुलख मुसलमानी गार-
 दहोण्याचा जमाना आला आहे. राजरु- हुना फौज-
 कदीम फौज जमा करून जलदीन उर्विली जाईल तरी मुसल-
 मानी दीन कायम राहील याची शिक्का कायम तें सांगा. दीन
 कायम राहील, पण वे वाढा. याचीच पादशाहीत होईल या प्रमाणे.
 अलीगार यांनीं गनीमया दहताच्या शहराचे अर्ज दास्त ऐकून
 अधीच ह्मब हवाल जाहला होता त्यांतही खबर ऐकून शाहा-
 ज्यानाबादचा पादशाहा बहुतच फकीरीच्या दर्यात गेला
 आणि तमान सत्ताहाकार दाजी खाबंद मुसोहवा खरं दे देव-
 व वजीर मुरख तबीर व अमीर उमराव सत्ताहाकार हो-
 ते त्यास बोलावून आणून साडून हकीगत बयान केली-
 कीं मराठ्यांच्या हावून मुसलमानी राहणे मुसकील आहे.

५
 याचे बंदोबस्ताची तदवीर सांगणे त्याजवरून सर्वांनीं सत्कार
 दिला कीं वि वि मलका यास बोळवून मनसुभा करावा का
 य सत्कार देतील तो फसवा. मग अर्ज बेग पाठवून तिला बो-
 लावून आणिले अर्जा पुसो लागले कीं गणी मांणीं तो मुह
 खंहेराण केला. तुम्हीं आम्हांस वडील माणूस बुनरुख अ
 हां तरी या गोष्टीची सत्कार कायती सांगावी. मुख तो दोरो
 बस्त —

किले

(5)

बाहेरी

मोठे मोठे शहर दर्यातीळ कुळ घेतला. आणि पादशाई घेणा-
र याची कोणती सन्ना करावी हें वर्तमान सर्वांचे मुखें ऐकून-
मळका जमानी म्हणूं लागली तुम्ही स्वस्त असावे मी कंबर बां-
धिले आणि गनीमास तंबी पोहचविले तरी मळका जमानी न ख-
री असा पराक्रम सर्वांस सांगून उठून आपल्या रंग माहालास-
जाती झाली. नंतर तमाम अमीर मनसुबेदार आपले डेआसजा-
ते झाले. मग पादशाहास सणीने चंद्र रोज १ माहे सफरचे रोजी रुम-
शामचे पादशाहास एक दरवाना बहुत नरमीचा लिहिला. कुळकि-
ले व मुलुख मणी मानें घेतला पादशाई तक्त दिराहून घेणार आ-
हे. पुढें मोंगलाई निरसक बेबुकी होणार तरी पादशाहा साहेब मे-
हरबान होऊन आम्हांस कुमक पाठवून द्यावी. या गोष्टीची हायग-
यन करावी जो पैसा लागेल तो इतका पाडे स्वर्ची विषयीं कांहीं चिंता
न करावी. जर करितां कुमक पाठविली तर नुरकानी पादशाई-
गारत होईल. राहत मोंगल बुडतो. मुसलमानी कळमाची शरम-
आपणास ओरि असें स्पष्ट जाणून लिहिले कीं जया हा पन्हाणी मे-
हरबान होऊन कुमक जबरदस्त पाठविली पाहिजे. साहेबाचे-
भरवशावर दम दिला ~~आहे~~ ^{दमदिला शावर} ~~आहे~~ बसलों आहो असा परवाना-
बहुत नरमीचा लिहून सांडणी स्वार तयार करून रवाना केला.
सांगितले कीं जाब लोंकर घेऊन आल्यास इनाम दिला जाईल.
नंतर सांडणी स्वार मजल दरमजल करीत खात जाऊन पंधरा

वे दिवशीं रूमशामचे पादशाहास जाऊन भेटला. पादशाहास मुजरे-
 करून मलका जमानीचा परवाना पुढे ठेविला; पादशाहनें वाचून-
 पाहून हाकीकत दरोबस्त ध्यानास आणून आपले अमीर व यजीर-
 वउमराव, ^{पठाण व} यमनसुभेदार होते त्यास बोळावून दरबार करून बसले.
 सर्वत्रांस पादशाहानी शहर दिल्लीचें वर्तमान सांगितले. पादशाह-
 ही।

जाही मलका जमानी नामें करून विजा परवाना सांउणी स्वार घेऊ-
 न कुमक मागावयास आला आहे. त्यास त्याचा सत्ता कसा काय आ-
 हे. त्यास सत्ता काय देतो? मनसुभेदारांनीं अर्जे केले कीं ही गोष्ट-
 बरी जाहाली नाही. मुसलमानी सर्व बुडत चालली आहे. मुसल-
 मानीची शरम धरून कुमक जबरदस्त रवाना करून गनीमास तें-
 बी पोहोचली पाहिजे. असा अमिरांनीं सत्ता देऊन शाहा गिलच्या
 पठाण कुलजमीयत घेऊन दक्षिणेस शहर दिल्लीस जाऊन गनी-
 मास तेंबी पोहोचवून पादशाह तत्त कायम करून, मुलखाचा-
 बंदोबस्त करून याचें असा हुकूम करून शिर पाव देऊन बि-
 दा केला. शाहानें पादशाहास कुर्नीसा करून आपले महारास येऊन
 आपली कुलफौजेस ताकीद करून तमाम अमीर आपले सरंजा-

मा निशी तयार होऊन शहा समागमे फौज सुमारे तीन लक्ष पादक-
 व अरब सुमारे एक लक्ष, तोफा सुमारे, व बाणाचे उंट एक हजार-
 व सुतार नाक्याचे उंट सुमारे आठसे, जबूर याचे उंट सुमारे पांचसे,
 दारु गोळ्याचे बैल सुमारे पंच विस हजार, चालते वजीर व घोष असे
 सामानाचे उंट बरोबर भरून घेतले सुमारे ९००, शिवाय बाजार-
 बुणगे घेऊन मजल दर मजल कुच करून पंधरावे रोजी यमुने-
 चे तीरीं येऊन उतरले आहेत. जो मुकु खबदुत खराब केलाही
 खबर आली गोर पाद शहास व मलका जमानी बी विस जाहिर
 झाले. खुषवत होऊन अमीर उमराव व दोलतदार यास तलब
 करून शहाचे भेटिस चाले. बागाची भेट घेऊन नजर नजरा
 णें पेशकशा करून गनी माया जोर झाल्या बाही चार लाख
 घोड्या शिवाय तोफा सुमारे ९००, सुतार नाक्याचे उंट ७००, अर-
 व सु० १५०००० पंधरा लक्ष वगैरे सरंजाम घेऊन शहाचे लष्करां
 त उतरला. ही खबर राजेश्री दत्ताजी शिंदे मारवाडांत पाठव-
 डाचे मुकाबला पर मोहीम जाहाली होती तो रोंख सोडून वि-
 लायत वाल्याचे फौजेवर चालून आले बरोबर सार असा
 मी सु० १२५००० सव्वा लक्ष, व तोफा आगवा सुमारे ४०००० प-
 न्नास हजार घेऊन जंगी सरंजामा नि दिल्लीच्या मैदानांत-
 येऊन उतरले ही खबर शहानें ऐकतांच गिलच्याचा पठान-
 नामे व सरदार होता त्यास हुकूम दिला की पेशवे वाहादुरा-

चे अमीर दत्ताजी शिंदे ज्याहा मर्दमरोटे आहेत, आपले सरंजामा निशीं यमुनेचे दक्षिण तीरीं येऊन उतरले आहेत तरी तुम्ही विलायती मोंगलाचा सरंजाम त्याचा सरंजामाचा इरादा इतकी फौज गनीमी करावयाची आहे मोंगलाचा सरंजाम बळकार वजीर व टोप फास फंग आदा करून मुकाबला करून करणे-
 शहाचा हुकूम होतांच हागान मजकूर निशाबा ज्याऊन प्रति-
 शा केळी कीं मीम शाही याचे सरदाराचे शीर कापून घेऊन येईन-
 नाहीतर मजबूर तब्यारी आहे असे बोलून फौज सुमारे ७०००
 पन्नास हजार तोफा सु. २०० दोनशे व बाणाचे उंट ३०० तिनशे-
 सुतार नात्याचे उंट ६००० चाडी मजबूर घेऊन यमुनेचे दक्षिण तीरीं आला दत्ताजी शिंदे यास खबर जाहीर जाहली कीं कुतुबशाहा गिलच्या आज्ञावर येत आहे असे समजल्यावर-
 जनकोजी शिंदे यास बोलवून हुकूम केला कीं तुम्ही सार पन्नास हजार व आसबा व पायदळ व तोफा व सुतार नात्याचे उंट-
 व बाणाचे उंट वगैरे घेऊन दुसऱ्याचे फौजेशी लढाई मुकाबला-
 करणे त्याणे आपली महारी फौज तयार करून कुतुबशाहाचा मुकाबला केला तरवारीची लढाई याची व मरोटे फौजेची तीन प्रहर पर्यंत लढाई तरवारीची जाहाली गिलच्या-
 कडील शिपाई खेतात पडले व जखमी जाहाले ४००००

चालीस हजार परंतु मोंगलाचे फौजेत आराबाचा सरंजाम भा-
 री होता. याजकरितां मराठी फौजेनें विलायत वाल्यासुचा मार-
 न साहा ताकी ना राशीलातो आक्षि कस्मात जनकोजी शिंदे-
 यांस बाजूवर गोळी लागून त्याजरबेनें घोड्याखाळीं आले. फौजे-
 त सरदार होते यांनीं आपला सरदार घोड्याखाळीं आलाहेषा
 हून फिकीरीत पडले ही खबर दत्ताजी शिंदे यास जाहीर होतांच-
 बहुतकष्टी होऊन बोलों लागले कीं आतां श्रीमंत नानासाहेब-
 यास काय तोड दाखवावे या स्थितीं मनें अगर मुसलमानास-
 मारणें या शिवाय दुसरा विचार नाही जेणें कडक आपला नशा-
 राहील असें करणें हावेत पक्का करून बक्तवजीर व दोष आं-
 गांत घालून लोकास व सरदारांस जीर व दोष चिलखातें
 पेशाखबांदून देऊन घोड्यावर स्वार जाहील. मुकामावर फौ-
 जतयार करून वतोफा व बाणांचे उतर व सुतारनाल्याचे उंटव-
 दारुगोळा व पायदळ व आराब आच्यानक असमानी आ-
 फी प्रमाने दोड करून शहास गांवून बाचीलढाई सुरू केली चार-
 प्रहर समशेरीची कतल ऐक साहा जाहाली मराठी लोक बाणीं-
 जियाची बेत माधरून आपले आंगांत जवामर्दीचे जवाहीर होते
 ते दुसमानास दाखवूं लागले. परंतु विलायतीची स्वाधीष्ट आज-
 ब याजकरितां मर्दलोकांची जेरदस्ती होऊन आराबयांचे मा-
 रणें विलायतवाले समस्त असतां त्यांची जबरी होऊन मराठे-

फौजेचा खराबा केला. विलायतवाल्या कडील लोक खेतात बराहिले
 वज्रखमी जाहले सुमारे ६०००० चाकीस हजार वमहाटी याज
 कडील खेतात बराहिलेले सु० २५००० पंचवीस हजार परंतु दत्ता
 जी शिंदे यास गोडी माथ्यावर लागलीं तेणें करून त्यानें शा-
 हाजानें फौजेत सोडून स्वर्ग लोकांचे कचेरीस जाऊन बसले -
 बाकी फौज लोक होते त्यांनीं आपला खावंद जातां पाहतांच -
 जनकोजी शिंदे जखमी होऊन पडले होते मोठे मोठे सर-
 दार वगैरे लोक राजेश्री दत्ताजी शिंदे याच्या मुडतार-
 णांत पडला होता या उभयतांस घेऊन निघाले मग दत्ताजी
 शिंद्याचें दहून यमुनेचें कडेस केले. मग कुचदर कुचजन-
 कोजी शिंदे यास घेऊन रमेकीचे कडेस जाऊन राहिलेवर-
 वड लोक जिकडे रस्ता सांघड ला तिकडे - हकले यो प्रमाणें -
 मराठी फौजेचा खराबा जाहला. गिलच्याचे लोकांनीं शहा-
 जाने वाचून आपले लष्करांत गेले त्यानंतर खबर राजेश्री-
 मल्हारजी होळकर जनय नगराचें मैदानांत होते त्या सही-
 हकीगत समजली. ^{दत्ता} दत्ताजी शिंदे फौजे समवेत गिलच्यानें -
 लढाई करून बुडविलें. शहा गिलच्या रुमचे मुलखांतून आले

सांगाते फौज ३०००००० तीन लक्ष घोडा बाजार बुणगे आराबापा-
 यदळ सु० १५०००० दीड लक्ष, ववाणाचे उंट ७००० सात हजार. तय
 शील वार वर्त मान मल्हारजी होळ कराय समजले. मगत माम
 सरदार, पागे, मन सुभेदाराशी वंगेरे बोलावून विचार सर्व ध्या
 नास आणून दत्ताजी शिंदे याचें वर्तमान साकत्य सांगितलें; आ-
 णि म्हणूं लागलें कीं या गोष्टीचा सत्ता दिवाकीं समरांत फौज घे-
 ऊन घुटं जावें नंतर येश अपेशा ईश्वराचे स्वाधीन आहे. परंतु ए-
 कदा मुकाबला घेऊन पहावें. असें सरदाराचें वचन ऐकतांच-
 मल्हारजी होळ कर यांनीं स्वारी तयार करून बस सरंजाम नि-
 शीं चालिलें बरोबर फौज १०५०००० सवाळ लक्ष पायदळ आरा-
 बासु० ५५०००० पंचावन्न हजार व तोफा सुमार ४०० चारशे वसु-
 तार नाव्यांचे उंट सु० ५०००० पंचशे व वाणांचे उंट ७०० सातशे व-
 जबुरपाचे उंट ४०० शे, जीर व टोपें व चिल्ल खाजे व बक्तलारे बरोबर-
 भरून घेऊन सु० उंट २०० दोनशे खेरीज बाजार बुणगे घेतले मज
 लद मजल पंधरावे दिवशीं शहर हस्तनापूर येथें आले. हे वर्त
 मान आली गेरे पादशाहास बगिलच्यास जाहीर जाहाले. पेशवे-
 बहादर यांचा अमीर नामें होळ कर आले आहेत समागमे कु-
 ल जमीयत फौज मारतीधार करी सु० २००००० दोन लक्ष याशि
 वाय तोफ खाना सरं ४ जाम बहुत आहे. शहानें आयला सरदार
 कुतुबशाह अबदुल खान गिलच्या पठान या दोघांस हुकूम

केला कीं तुम्ही आपली कुल जमी यत घेऊन गनीमावर जाणे-
 असें एकतांच दोघांनीं फौज घेऊन सरंजामा निशींचालले -
 आराबाव पायदळ सुमारे ५०००० पन्नास हजार बाणाचे उंट सु०
 ६०० आठशे सुतारनात्याचे उंट सुमारे ५०० पांचशे जबुयाचे
 उंट सु० ७०० तोफा सु० ३०० तीनशे, जीर व बक्तर वटोप सीळे
 पोथ्य यांचे उंट बरोबर भरून घेतले सु० ९०० नऊशे घेऊन हो
 लकरावर चालिले. वरोर फौज १५००० लक्षदीड यमुना पार-
 पार आले. हे वर्तमान मन्दाजी होळ करास कळले. तमाम स-
 रदारस ताकीद करून बोळिल्या गिलच्या आपल्यावर-
 येतो तरी तुम्ही आपले सरंजामा निशीं तयार असले पाहि-
 जे. गिलच्याच्या बरोबर एकदा लढाई करून मरणे अथवा मा-
 रणे हुकू आहे परंतु समझोरीचा हात त्यास दाखवून असें हो-
 लकर बोळिल्यानंतर स्वारी तयार करून बंदोबस्त फौज चालले.
 ती तोतिकडून कुतुबशाहा अब दाहलीची फौज आली त्याच्या-
 फौजेचा मुकाबला जाहला तो तीन प्रहर पर्यंत लढाई मात-
 वार जाहली, घोड्याची सुंथ कळ जाहले याप्रमाणे लढाई हो-
 ऊन गिलच्याकडील खेतात फौज व पायदळ सु० ५०००० पन्ना

सहज्जार स्वेतांतराहिले बहोळकराळा कडील फौज सु० पायदव
 सु० २५००० पंचवीस हजार पडले ते पत्री लिहिता पुरवत नाहीत.
 परंतु गिनीमाचा हर्षकालतेणे करून गिळ्याचा जोर होऊन ग-
 नीमानिशी कस्त स्वादली बहुत शिपाई गिरीची शई होऊन
 गेले परंतु कांही के. याने गिळ्या आटोपेना एक गोष्टीची क-
 मती होऊ लागली. सुभेदाराच्या लष्कराने पळ काढिला हे पा-
 हून महारजी होळकर यांनी विचार केला कीं सालमजबुरी
 आपला जयला विसत नाही तमास फौज पळ लागली हे नज-
 रेने पाहून सुभेदारांनीं रणमंडळ बाकून पळ काढला लष्कर
 चेलोक पळ लागले आणि गिळ्यानें बहुत मार दिली आणि
 मारीत मागे लागले दहा पांच कोसावर मुकाम येईल तो पर्यं
 त बहुत मारली गेली त्या कांची बहुत खराबी जाहाली फौज
 २०००० विसहजार जागे जाग पडले वरा० महार राव होळ-
 कर मर्दो मर्दी निघोन मजळ दरमजळ कुंभेरीस दाखल-
 जाहले. सुराज मळ जाठ होता त्यास हे वर्तमान कळले कीं म-
 हारजी होळकर गिळ्याचे लढाईत परागंदा होऊन आप-
 ले शहरास आले आहेत असे ऐकून सुराज म० जा० म्हणू लाग-
 ला कीं आपल्या मित्रावर वसत गुजरला आहे तरी आ-
 यण जाऊन सन्मान केला पाहिजे असें बोलून स्वारीत यार

सामोरा जाऊन महारजी होळकाराची भेट घेतली. आवळ
 लागईत आखेर पर्यंत वर्तमान गिळ्याचे जाहलेले निवेदन
 केले. गिळ्या तमाम मुख घेतो त्याच्या पुढे कोणाचे चाल-
 त नाही पुढे निर्वाह करणारा समर्थ त्याशी तुम्ही सरदार-
 बहुता दिवसाचे आहत तरी आम्हास मुकाम करावयास
 चार दिवस जागा दिली पाहिजे. मग सु० ज० म० म्हणं-
 ला गेलं कीं तुम्ही आमचे बंधू आहात ही गोष्ट आपणाहून
 मनात राहिली म्हणजे याची नाही. मी सर्व स्वी आपल्या ओह. चाकरी
 फर्मावाळ ती घेऊन दाखवू. फर्मा फिकिर मकरणे खात
 र जमा राहावे. आपल्या पुढे गिळ्या म्हणजे काय माणूस-
 मारु अगर मरुं ऐसा दिक दिवसा दिला. हती धरून कुभे
 रीस घेऊन आले. रा० महारजी होळकारास नजर वस्त्रे दे
 ऊन गांवाच्या वोहेर मैदानांत जागा देऊन उतरविले. आ-
 णि हाकीगत हिंदु स्थानची जाहली. मग अंताजी माणकेश्वर हस्त
 नाश्रवावकीळ यानें ही जाहलेले वर्तमान कुळ हाकीगत लेहून-
 सांडणी स्वार श्रीमंत राजेश्री नाना साहेब व भाऊ साहेब व दादा-
 साहेब याजकडे रवाना केला. व रा० महार राव होळकर यां-

नांही झालेलें वर्तमान तपशीलवार लिहून सांडणी स्वार रवाना-
 केला. तो पंचविखावे ^{रोटी} दिवशीं येऊन नाना साहेबांचे लक्ष्मणंत दाख
 ल जाहाला. तो दक्षिणंत सलाबत खान व निजाम आहोी सुभेदक्ष-
 णेचे पादशाई होती, तिशीं लढाई करून जर देस्तात आणून साठी
 लक्षांची जाहागीर घेतली आणि माघोर ^{बेत गा वर} वने गांवीं आले होते तो-
 इतक्यांत सांडणी स्वार येऊन दाखल जाहाला, सानें अंताजी मां
 णके स्वर व महार साव याचीं पत्रे वाचून ^{सर्वोपरी} ^{सुखोटे येऊन तिणे बंधु पुन} पातळीं. याज्ञवस्मन हिं-
 दुस्थान ये वंर्तमान जाहलें ते वाचून हाकी गत ध्यानांत आणून-
 विचार करून दिल्लीगीर जाहलें आणि म्हणं लागले कीं दत्ता-
 जी शिंघासारखा मोहवा होणार नाहीं. असा मर्द माणूस-
 कौजे समवेत खराब होऊन कामास आला बहुत लोकांचे-
 घर बुडविलें. महारजी होब करांनीं ^{कृष्ण} सिकारत खाऊन कुंभेरी
 स आले. मुख्य दरोबस्त जातो, काल विपरीत आला सादि-
 सतो, बरे जे ईश्वर करील ते खरे. मग तिघे बंधु मसळत-
 करून तमाम शिल्लेदार व पागे सरदार बोलावून आणिले.
 श्रीमंत नाना साहेबांनीं होब कराचीं व अंताजी माणके स्वराचीं

पत्रें वांचून दाखविलीं; तमाम सरदार वगैरे येऊन पत्रें ऐकून-
 बहुत दिल्गीर जाहले. तेरां नाना साहेब म्हणू लागले कीं यागे-
 णीचा सल्ला काय देतां? हिंदुस्थानचा मुखूख अर्धा गिलच्या-
 नें घेऊन सरदार फौजे सुध्यां बुडविले. सिं विंदेतर सर-
 कारचे कामास आले. होळकर सरकारचे सरदार यांनीं सि-
 कस्त खाऊन कुंभेरीस गेले. असें तमाम सरदारांनीं ऐकून-
 म्हणू लागले कीं आमचे समागमे श्रीमंत दादा साहेबास द्या-
 वे. गिलच्या म्हणजे पदार्थ किती तो मारून गारध करून
 साहेबनशा राखो. असें लोकांचे बोलणे ऐकून श्रीमंत नानासा-
 हेबांनीं दादा साहेबास आज्ञा केली कीं तुम्ही आपले फौजे-
 निशी हिंदुस्थानचे मोहिमेस जाणे. तिकडे मोंगलांनींच-
 ठाई करून सरकारचे फौजेवर शेर होऊन मुखूख स्वरा-
 वकेला; फौजा मारल्या गेल्या, आणि महारजी होळकर यां-
 नीं तुम्हास बोलाविले आहे पहिली तुमची व्याहामदी-
 व शत्रूवर जरब बसली आहे. पहिल्या मुकुख गिरींत-
 तमाम शत्रु पादाक्रांत झाले यास्तव जल्द स्यार होऊन जाणें

ते समई दादा साहेबांनीं विनंती केली कीं मजला खर्चास कांहीं
 द्यावें असा जाव सात करितां भाऊ साहेब बो लिले कीं लोक मुख
 गिरीस जाऊन फौजेचे खर्च वारून खजीना आणितात, आणि-
 तुम्ही मोहिमेस जाऊन उल्लेख करी घेऊन येतात. हिंदु स्थानचा-
 मुख्य मातबर संस्थानें वराज वोडे यांचे खंड व याचा पैका मुबल
 क येतो. तुम्ही खावंदस अहात इतकी गोष्ट ऐकताच श्रीमंत दा-
 दा साहेब भाऊ साहेबास बो लिले कीं आपण मुख्य गिरीस-
 जावे आमचे काम नाही याप्रमाणे श्रीमंत भाऊ साहेब मुख
 ख गिरीस जावयास सिद्ध जाहें. श्रीमंत सौभाग्यवती मातो
 श्री गोपिकाबाईने जाऊन बहुत प्रकारे सांगितले कीं श्रीमंत
 रा. दादा साहेब व विश्वास राव जातील. यांचेही वचन मान्य न क-
 रितां दुसरे दिवशीं फौज निवडून समागमे घेतली वीतपसी-
 ल श्रीमंत विश्वास राव पेशवे घोडेस्वार सुमारे २५००० पंचवीस
 हजार हुजरात वगैरे पागापंच्याहत्तर हजार व समशेर बहादर सु.
 ७५००० २५०००
 पंचवीस हजार, व यशवंत राव पांवार यांची फौज सु. १५००० हजार
 व दमाजी गायकवाड यांची फौज ६०००० साठ हजार व इंदोजी -

जी कदम यांची फौज सु० ५०००० पेन्नासहजार. थाकेटे नानासा-

हेव सासवडकर यांची फौज सु० २५०००० पंचवीसहजार. वव

ळवंत राव सासवडकर यांची फौज सु० २५०००० पंचवीसहजा

र. व आषाजी जाधव वाघोलीकर सु० ५००० पांचहजार. वतु

कोजी शिंदे सु० १०००० दहाहजार. व त्रिंबकरावमेंढरे सु०

पाचहजार. रेनकोपंत सु० ५०००० पाचहजार आणि ककिती-

एक सरदार होते सु० ५०००० पन्नासहजार व गोफा सु० ७०००-

सातशे व बाणाच्या केसाचे उंट सु० १०००० एकहजार व सुता

रनात्याचे उंट सु० ५००० पाचशे व आराबा पासदळ सु० ६००००

साठहजार व जीरे वत्तरे पोपचील स्वाजे यांचे उंट बरोबर घेऊ

न सु० ७००० सातशे व मे सरंजाम सु० सु० ४००००० चारलक्ष्ये

ऊन श्रीमंत नानासाहेबास नमस्कार करून श्री तुळजापूर-

मुकामीहून मजल दर मजल पंच विसाचे दिवशीं नर्मदा-

तीरास दाखल जहाले तो महार राव होऊकर याची फौ

ज सु० १५०००० द्वादशलक्ष बरोबर होती. कुंभेरीस होते त्या

जल्हा वर्तमान समजले कीं श्रीमंत महा राजा या श्री राजा भाऊ-
 साहेब सुरज भेल शास निकडीनें दरकूच येतात हे समजले. म-
 ल्हारजी होळकरांनी कुंभेरीसहून पत्र पाठविले कीं बाजारघु-
 णगे घेऊन ग्वाल्हेरीस रहावे आणि सड्या फौजा मजल्लू केडेर
 वाना करण्याविषयीं आज्ञास्वी म्हणजे सुरज महज जाटमी अ-
 असे दोघे मिळून गिलच्यावर जाऊं म्हणजे आपला भ्रम-
 राहील कीं सरदार मागेच आहेत असा गिलच्यास हिदाव-
 घेऊल हे पत्र सांडणी स्वार याज्ञ बरोबर भाऊसाहेबाकडे रवा-
 ना केले. मजल्लू दर मजल्लू करीत सांडणी स्वार लोळकरांत जाऊन
 येहोचला पत्रे प्रविष्ट केला तीं वाचून धानास आणून रा-
 बळवंतराव साईकर बोलावून होळकराचे पत्र दाखविले-
 आणि सल्ला पुरसो लागले. आपण मागे राहिला आणि सरदार
 पुढें रवाना केले तरी कांहीं सरदार लढाई सतह देणार नाहीत-
 आणि स्वावंद यणा वाचून लढाई फस्य होणार नाही. याज्ञकरि-
 तां आपण समक्ष असले पाहिजे. कोणाची गोष्ट रवानास न आ-
 णितां जीवेंही गोष्ट अनकूळ नसतां कूच करून राजेश्री जनकोजी-
 शिंदे चमेलीचे कडेस होते त्यास भाऊ साहेब लेथें येऊन जन-

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com